

László Lipót Az 1930-As Években

Anyai nagyapám, László Lipót az 1930-as évek közepe táján Budapesten.

Nagyapám Érsekújvárt járt gimnáziumba, utána Pozsonyban egy-két évet jogot tanult, de nyilván nem fejezte be, mert doktori címet nem használt [Pozsonyban a 19. század utolsó harmadában, amikor a nagyapa jogot tanulhatott, nem jogi egyetem, hanem (királyi) jogakadémia működött. A jogakadémiákon nem lehetett doktori szigorlatot tenni, elvileg tehát a nagypapa akár be is fejezhette a tanulmányait. - A szerk.]. Valamikor az első világháború előtt magyarosítottak Lőwingerről Lászlóra. A házassága előtti időkről mesélik, hogy mindenfélével foglalkozott. Volt egyszer egy szabósága. Ő maga nem volt szabó, csak vett egy szabóságot, és annak volt a főnöke. Egy időben kávéháza volt az Aréna úton. Aztán azt is eladta. Amikor én a háború után megismertem, bankban dolgozott. A Pesti Kereskedelmi Bank egyik fiókbankjának volt az igazgatója. Akkoriban anyagilag is jól álltak. Amikor a nagyapám elérte a nyugdíjkorhatárt, nem

nyugdíjat kért, hanem egyben az egész befizetett pénzt. Akkoriban volt a nagy tőzsdézés, és azt mondta, hogy ő ért a tőzsdéhez, inkább megforgatja azt a pénzt. Addig forgatta, amíg az utolsó fillérig elúszott. Teljesen elszegényedtek, úgyhogy a hetvenegynéhány éves nagyapámnak ingatlanügynökként kellett talpalnia mindenfelé, bemutatni a vevőknek a házakat. A négyszobás lakást megtartották, de két szobát már kiadtak albérlőknek.

A Pesten lakó nagyszüleimnél gyakran megfordultam, mert egy ideig a velünk szemközti házban laktak a Rákóczi úton. Szinte minden nap fölszaladtam hozzájuk. Nagyapám sokat olvasott, sok könyve is volt, Megvolt neki "A világirodalom klasszikusai" teljes sorozat, hatvan kötet. Születésnapra meg más ajándékozási alkalmakkor könyvet kaptam tőlük, egy-egy kötetet abból a sorozatból.